

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Karla Šimky a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobkyně: **S. M.**, proti žalovanému: **Magistrát města Brna**, se sídlem Malinovského nám. 3, Brno, za účasti osob zúčastněných na řízení: **1) Ing. T. R.**, **2) H. R.**, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 10. 6. 2009, č. j. 30 Ca 171/2007 – 150,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 10. 6. 2009, č. j. 30 Ca 171/2007 – 150, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 10. 6. 2009, č. j. 30 Ca 171/2007 - 150, bylo zrušeno rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru územního a stavebního řízení (dále jen „stěžovatel“), ze dne 10. 4. 2007, č. j. OÚŠŘ U 07/16461/Bo, kterým bylo změněno rozhodnutí Úřadu městské části Brno - Řečkovice a Mokrá Hora (dále jen „stavební úřad“) ze dne 28. 1. 2007, č. j. 068336/2100/LEMA/STU-10/DZ, o dodatečném povolení stavebních úprav rodinného domu spočívající ve vybudování dělicí zdi na terase. V odůvodnění rozsudku krajský soud zejména odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2008, č. j. 2 As 11/2007 - 224, který se týkal dodatečného povolení přístavby I. PP ve dvoře rodinného domu na pozemku p. č. 1730/1 v k. ú. Řečkovice a který úzce souvisí s projednávanou věcí, v němž byl vysloven názor, že pokud byl předložen znalecký posudek, v němž je konstatováno závažné pochybení projektové dokumentace, bude třeba, aby se správní orgán seznámil se skutečnostmi uvedenými v tomto posudku, a skutkový stav znovu na základě těchto skutečností zhodnotil a řádně zdůvodnil, popřípadě doplnil dokazování. Krajský soud konstatoval, že v dané věci žalobkyně (dále jen „účastnice řízení“) předložila shodný znalecký posudek znalce Ing. J. N., v němž znalec konstatuje závažné pochybení projektové dokumentace a závady realizace stavby zjištěné při místním šetření, které se týkají i štítové zdi (obvodové zdi). Krajský soud proto opět odkázal na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2008, č. j. 2 As 11/2007 - 224 a navazující rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 29. 5. 2008, č. j. 30 Ca 105/2008 - 241. K tomu dodal, že za nejhodnější řešení považuje ustanovení znalce ze strany stěžovatele, popř. správního orgánu I. stupně, který zpracuje znalecký

posudek, ve kterém se vypořádá se všemi odbornými technickými námitkami účastnice řízení, resp. znalce Ing. J. N. obsažené v jeho posudku ze dne 23. 11. 2007. Nový znalec přitom posoudí stavbu jako celek tak, aby jeho znalecký posudek mohl být podkladem i v dalších souvisejících stavebních řízeních. Stavební řízení ohledně dílčích částí stavby jsou sice prováděna samostatně s ohledem na odchylné procesní režimy, ale to nebrání tomu, aby nový znalecký posudek přehledně hodnotil stavbu ve všech souvislostech jako celek a mohl tak být použit ve všech souvisejících řízeních a hodnocen ve vztahu k dalším důkazům. Důvodem pro zrušení napadeného správního rozhodnutí byla skutečnost, že skutkový stav vyžaduje zásadní doplnění.

Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s., tedy z důvodu nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení a z důvodu nesrozumitelnosti rozhodnutí soudu. Stěžovatel se neztotožňuje se závěry krajského soudu a namítal, že předmětem dodatečného povolení stavby je jednoduchá stavební záležitost, kterou je dodatečné povolení stavby dělicí zdi. Stavebně technické posouzení tohoto druhu staveb nezakládá nutnost zpracování znaleckého posudku, neboť pro jeho posouzení je plně dostačující posouzení úředními osobami stavebního úřadu a stěžovatele se stavebně technickým vzděláním. Oba správní orgány předmět řízení důkladně z hlediska stavebního posoudily. V daném případě není splněn základní požadavek pro pořízení znaleckého posudku, jak předpokládá ust. § 56 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), podle něhož se zpracovává jen v těch případech, kdy úřední osoby nemají potřebné odborné znalosti. Taková situace v daném případě nenastala, neboť se jedná o jednoduchou stavbu zdi o rozměrech 4 x 2 x 0,15 m. Zpracování posudku by tak porušovalo základní zásadu správního řízení, kterou je jeho hospodárnost (§ 6 odst. 2 správního řádu). Stěžovatel má za to, že v průběhu správního řízení o dodatečném povolení stavby postupoval vůči účastníci řízení v souladu se zákonem, kdy veškeré její námitky byly vypořádány. V posudku, který účastnice řízení předložila až v průběhu soudního řízení, je předmětná zeď zmiňována pouze v tom smyslu, že není stavebně dokončena, a to tak, že není opatřena omítkou a nejsou dokončeny klempířské prvky. Stěžovatel si i přes absenci posudku při svém rozhodování byl této skutečnosti plně vědom, a proto změnil rozhodnutí stavebního úřadu tak, že do výroku doplnil podmínku, že stavba bude dokončena podle předložené projektové dokumentace. Změnou této podmínky bylo zajištěno dokončení stavby technicky odpovídajícím způsobem a zabezpečena možnost kontroly provedení stavby v souladu s dodatečným povolením. Stěžovatel má za to, že pokud krajský soud nemohl odborně posoudit danou věc i přesto, že se jedná z hlediska stavebního o zcela jednoduchou záležitost a skutkový stav byl správními orgány objektivně zjištěn, mohl ve smyslu ust. § 77 s. ř. s. sám doplnit dokazování. Navíc krajský soud v rozsudku nijak nezpochybňuje postup stěžovatele, jen poukazuje na citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu, ze kterého však nijak nevyplývá, že by pro posouzení stavby dělicí zdi měl být zpracován znalecký posudek. Za takového stavu má stěžovatel za to, že jej krajský soud nadbytečně zavázal k provedení důkazů znaleckým posudkem, když jsou plně dostatečné spisové materiály, které byly krajskému soudu předloženy. Stěžovatel se domnívá, že v případě akceptace názoru krajského soudu by byl v praxi založen jakýsi precedens, že kterýkoli nespokojený účastník řízení, který by teprve u soudu doložil dobrozdání znalce vyvolávající pochybnosti o postupu správních orgánů, by tím docílil zrušení správního rozhodnutí pro nutnost doplnění dokazování. Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu projednání.

Účastnice řízení ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že podáním kasační stížnosti stěžovatel dokazuje, že je pro něj nesrozumitelný nejen rozsudek krajského soudu, ale i citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu a znalecký posudek Ing. J. N., ve kterém jsou uvedena závažná pochybení projektové dokumentace a závady realizace stavby zjištěné při místním

šetření, které se týkají štítové zdi. Předmětná zeď byla realizována v místě styku terasy rodinného domu č. 123 s nemovitostí účastnice řízení bez ohledu na stávající stav, což potvrdil stavebník ve svém přípisu ze dne 20. 10. 2006. Stavební úprava přístavby, spočívající v zastřešení terasy, byla účelově rozdělena do dvou staveb pro snazší možnost povolení ve stavebním řízení. Předmětná zeď je přitom podle účastnice řízení nedílnou součástí zimní zahrady. Projektová dokumentace „Terasa se zimní zahradou“ neřeší návaznost na její nemovitost a v nynější stadiu realizace stavby nedovoluje řádné napojení bez zásahů do její nemovitosti. Účastnice řízení vyslovila souhlas s napadeným rozsudkem, neboť krajský soud správně posoudil, že stavba přístavby a dokončená nástavby terasy spočívající v jejím zastřešení spolu úzce souvisí. Stavba podle účastnice řízení není technicky v pořádku, a proto krajský soud správně uložil stěžovateli vypracovat znalecký posudek na stavbu jako celek.

Osoba zúčastněná na řízení Ing. T. R. ve vyjádření ke kasační stížnosti poukázal na to, že se se stavebním úřadem předem dohodl na postavení předmětné zdi, a to na ohlášení drobné stavby. Po stížnostech účastnice řízení byla tato zeď nakonec řešena jako stavba a bylo na ni vydáno stavební povolení a dnes je součástí již postavené a dalším stavebním povolením schválené zimní zahrady. Veškeré záležitosti zmiňované krajským soudem (klempířské prvky apod.) byly řešeny v průběhu řízení o stavební povolení, jsou zhotoveny podle výkresů zhotovených autorizovanou osobou a provedení je zkontrolováno pracovníky stavebního úřadu. Krajský soud se podle osoby zúčastněné na řízení nedostatečně seznámil s dokumentací, která je ve spise.

Ze správního spisu vyplynulo, že osoby zúčastněné na řízení jako stavebníci ohlásili dne 20. 6. 2005 u stavebního úřadu drobnou stavbu dělicí zdi. Stavební úřad toto ohlášení po přezkoumání konkludentně akceptoval. Stěžovatel poté uložil stavebnímu úřadu, aby bezodkladně zrušil svůj souhlas s ohlášením drobné stavby dělicí zdi na terase RD V. 123 a zahájil řízení o odstranění stavby podle ust. § 88 stavebního zákona. Stavební úřad svůj souhlas zrušil usnesením ze dne 18. 5. 2006 a spojil stavební řízení o odstranění stavby se stavebním řízením pro stavební úpravy rodinného domu V. 123, jelikož dělicí zeď je nedílnou součástí navrhované zimní zahrady. Přípisem ze dne 6. 6. 2006 uplatnila účastnice řízení námitky týkající se způsobu provádění stavby, chybějícího statického posudku a nesouhlasu s vydáním stavebního povolení, které stavební úřad zamítl. Podle stavebního úřadu lze z předložené projektové dokumentace, odborného světlo-technického posouzení a pravomocného rozhodnutí o povolení výjimky z ust. § 17 odst. 5 vyhlášky č. 137/1998 Sb. navrhované stavební úpravy dostatečně posoudit. Dne 14. 6. 2006 stavební úřad vydal rozhodnutí, kterým povolil stavbu: stavební úpravy RD při ulici V. 123 na pozemku p. č. 1730/2 v k. ú. Řečkovice spočívající v provedení zimní zahrady na terase RD v úrovni I. NP bez dělicí zdi mezi terasami RD V. 123 a V. 125 a podle § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona dodatečně povolil stavbu dělicí zdi v tl. 15 cm, délce 4 m a výšce 2 m na terase RD při ulici V. 123 na pozemku p. č. 1730/2 v k. ú. Řečkovice mezi terasami V. 123 a V. 125. Proti tomuto rozhodnutí podala účastnice řízení odvolání. Stěžovatel předmětné rozhodnutí stavebního úřadu zrušil a věc vrátil k novému projednání s tím, že v řízení nebyla stavebníky doplněna projektová dokumentace tak, jak je k tomu stavební úřad vyzval, přičemž doplnění projektové dokumentace je podstatné pro řádné posouzení navrhované změny stavby RD a stavební úřad o změně rozhodl bez těchto nutných informací. Dalším důvodem zrušení rozhodnutí stavebního úřadu byla nemožnost spojení řízení o vydání stavebního povolení pro stavební úpravy na terase RD V. 123 a řízení o odstranění stavby dělicí zdi na téže terase, a to s ohledem na odlišnou procesní úpravu obou řízení. Jako poslední důvod zrušení rozhodnutí stavebního úřadu stěžovatel uvedl nesoulad jeho výroku s ověřenou projektovou dokumentací. Stavební úřad poté stavební řízení a řízení o odstranění stavby rozdělil a vyzval stavebníky k doplnění projektové dokumentace. Stavebníci dne 8. 12. 2006 předložili výkres detailu styku dělicí zdi na terase RD V. 123 se zdí na terase RD V. 125 (detail A) a výkres detailu dělicí zdi a

balkonu v patře RD V. 125 (detail B), oba zpracované Ing. arch. S. V tomto řízení uplatnila účastnice řízení námitky, ve kterých upozornila na chybné provedení detailu A, na chybné oplechování dělicí zdi, na chybějící detailní styk provedení zdi v návaznosti na terasu RD 123 a zeď RD 125 a dále na chybějící detailní styk ukončení zdi. Tyto námitky úřad zamítl, protože doplnění podkladů pro rozhodnutí považoval za dostačující a dne 28. 1. 2007 vydal rozhodnutí č. j. 0606336/210//LEMA/STU-10/DZ, kterým podle ust. § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona dodatečně povolil stavbu dělicí zdi v tl. 150 mm, délce 4000 mm a výšce 2000 mm na terase RD při ulici V. 123, na pozemku p. č. 1730/2 k. ú. Řečkovice za těchto podmínek: 1) stavba je provedena podle ověřené projektové dokumentace. Případné změny nesmí být provedeny bez předchozího souhlasu stavebního úřadu, 2) stavebník je povinen po dokončení stavby podat návrh na vydání kolaudačního rozhodnutí podle § 79 stavebního zákona, ke kterému přiloží ověřenou projektovou dokumentaci, popř. dokumentaci skutečného provedení stavby, doklad o použití materiálů ověřených podle zvláštních předpisů a doklad o likvidaci odpadů vzniklých stavební činností. K odvolání účastnice řízení stěžovatel napadeným rozhodnutím ze dne 10. 4. 2007, č. j. OÚŠŘ U 07/16461/Bo, změnil rozhodnutí stavebního úřadu tak, že vypustil podmínku č. 1 a nahradil ji textem „1. Stavba bude dokončena dle ověřené projektové dokumentace odbornou osobou oprávněnou k provádění těchto prací.“ a ve zbytku rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění svého rozhodnutí mimo jiné uvedl k námitkám účastnice řízení, že do spáry mezi balkon a zeď lze vložit těsnící provazec vyráběný v různých profilech a utěsnit shora spáru trvale pružným tmelem tak, aby nedocházelo k zatékání; že zeď, která je předmětem řízení, není dosud dokončena, musí tak být učiněno včetně styku s oplechováním zídky ve vlastnictví účastnice řízení, technické provedení zdi nevyklučuje realizaci navrženého styku; že navržená klempířská lišta nevyklučuje údržbu a opravu balkonu, protože oplechování je umístěno na hranici obou nemovitostí a v žádném případě ho nelze hodnotit jako stavbu na cizím pozemku a že předmětem řízení o odstranění stavby není zimní zahrada, ale pouze dělicí zeď, přičemž s ohledem na rozměr zdi a její umístění nad ocelovým nosníkem není potřebné dokládat stavební úpravu zvláštním statickým výpočtem. Pokud účastnice řízení v odvolání poukazovala na závěry soudního znalce, žádný znalecký posudek v průběhu správního řízení nepředložila.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadený rozsudek v souladu s ust. § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. v rozsahu a z důvodů, které uplatnil stěžovatel v kasační stížnosti, a přitom sám shledal vady uvedené v odst. 3 citovaného ustanovení, k nimž musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Podle konstantní judikatury Ústavního soudu (např. nález ze dne 20. 6. 1996, sp. zn. III. ÚS 84/94 a nález ze dne 26. 6. 1997, sp. zn. III. ÚS 94/97, oba dostupné na <http://nalus.usoud.cz>) je jedním z principů představujícím součást práva na řádný proces, jakož i právního státu, povinnost soudů své rozsudky odůvodnit. Ve správním soudnictví nachází tato zásada vyjádření v ust. § 54 odst. 2 s. ř. s. Z odůvodnění rozsudku musí vyplývat vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé. Pokud by tomu tak nebylo, rozhodnutí by bylo nepřezkoumatelné, protože by nedávalo dostatečné záruky pro to, že nebylo vydáno v důsledku libovůle a způsobem porušujícím ústavně zaručené právo na spravedlivý proces. Nejvyšší správní soud ve svých rozsudcích také vyslovil, že není-li z odůvodnění rozsudku krajského soudu zřejmé, proč soud nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení v žalobě a proč žalobní námitky účastníka nepovažuje za opodstatněné nebo vyvrácené, nutno považovat takový rozsudek za nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů ve smyslu ust. § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. zejména tehdy, jde-li o právní argumentaci, na níž je postaven základ žaloby. Soud, který se vypořádává s takovou argumentací, ji nemůže jen pro nesprávnost odmítnout, ale musí také uvést, v čem konkrétně její nesprávnost spočívá (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 - 44,

publikovaný pod č. 689/2005 Sb. NSS a na www.nssoud.cz a také rozsudek ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003 – 52, publikovaný na www.nssoud.cz).

Účastnice řízení v žalobě proti rozhodnutí stěžovatele mimo jiné v žalobních bodech namítala, že povolovaná zeď, resp. jedna nosná konstrukce zimní zahrady, je umístěna na I. nosníku, který nese spodní stavbu terasy a zasahuje do její nemovitosti a přenáší na ni zatížení, že dva detaily neposkytují dostatečný podklad pro posouzení celé návaznosti na rodinný dům č. 125, že již stávající stav terasy rodinného domu č. 123 a návaznost na štítovou zeď rodinného domu č. 125 nebyly zakresleny ani podle skutečného provedení, ani podle požadavku příslušné technické normy a dále žádala doložení statického výpočtu, neboť nelze povolovat stavbu, která nemá řádný základ a nezajišťuje bezpečnost její nemovitosti. V doplnění žaloby pak poukázala na to, že projektová dokumentace, potvrzená autorizovanou osobou Ing. arch. S., nebyla zakreslena podle skutečného provedení zdi. Krajský soud se však s těmito žalobními body v odůvodnění napadeného rozsudku nijak nevypořádal. Proto je napadený rozsudek v tomto rozsahu nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů.

Stěžovatel v kasační stížnosti namítal, že v posudku, který předložila účastnice řízení, je předmětná zeď zmiňována pouze v tom smyslu, že není stavebně dokončena, a to tak, že není opatřena omítkou a nejsou dokončeny klempířské prvky. K této stížní námitce Nejvyšší správní soud uvádí, že popsané závady realizace stavby v posudku Ing. N. nemusí vylučovat dokončení stavby podle předložené projektové dokumentace, tedy projektové dokumentace doplněné výkresem detailu styku dělicí zdi na terase rodinného domu osob zúčastněných na řízení se zdí na terase rodinného domu účastnice řízení (detail A) a výkresem detailu dělicí zdi a balkonu v patře rodinného domu účastnice řízení (detail B) zpracovaného Ing. arch. S. Z posudku Ing. N. vyplývá, že podkladem pro jeho zpracování nebyly tyto dodatečně předložené výkresy, jež zobrazují styk se sousední nemovitostí účastnice řízení, podle nichž má být přitom podle rozhodnutí stěžovatele předmětná stavba dokončena. Posudek Ing. N. se tak zabývá projektovou dokumentací bez doplnění provedení v řízení o odstranění stavby. Krajský soud měl proto především posoudit, zda pochybení v projektové dokumentaci popsané na str. 4 posudku Ing. N. se vztahuje k řízení o odstranění stavby a zda po doplnění projektové dokumentace není již z hlediska dodatečného povolení štítové zdi skutkový stav dostatečně zjištěn. Krajský soud toto neučinil, neboť pouze obecně odkázal na vyjádření Ing. N. o pochybení v projektové dokumentaci a o závadách realizace stavby štítové zdi. Rozsudek krajského soudu je tak nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů a nesrozumitelnost, neboť není zřejmé, zda vůbec posuzoval doplněnou projektovou dokumentaci (skutkový stav zjištěný stěžovatelem) ve srovnání s účastnicí řízení předloženým znaleckým posudkem. Pokud krajský soud opírá napadený rozsudek o nedostatečné zjištění skutkového stavu správním orgánem, není zřejmé, z jakého skutkového stavu vycházel krajský soud a z jakých konkrétních důvodů dospěl k závěru, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ svého rozhodnutí, vyžaduje zásadní doplnění. I v důsledku toho je rozsudek krajského soudu nepřezkoumatelný. Krajský soud svůj závěr nemůže odůvodnit pouze odkazem na posudek, který nebyl zpracován na základě všech podkladů, konkrétně doplnění projektové dokumentace, ze kterých vycházel při rozhodování stěžovatel. Za dostačující nelze považovat ani odkaz krajského soudu na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ve věci vedené pod sp. zn. 2 As 11/2007, tj. ve věci dodatečného povolení přístavby I. PP ve dvoře rodinného domu osob zúčastněných na řízení. I když se jedná o související řízení, nelze přehlédnout, že skutkový stav je v předmětném řízení od věci, na kterou krajský soud odkázal, odlišný právě doplněním projektové dokumentace (ve správním řízení, jež posuzoval Nejvyšším správním soudem ve věci vedené pod sp. zn. 2 As 11/2007, nebyla projektová dokumentace doplněna o výkresy styku s nemovitostí účastnice řízení) a rovněž tím, že důvodem zrušení rozsudku krajského soudu sp. zn. 2 As 11/2007 bylo i další procesní pochybení správního

orgánu, ke kterému v dané věci nedošlo. Ze všech shora uvedených důvodů je proto tato stížní námitka stěžovatele důvodná.

V další stížní námitce stěžovatel namítal, že pokud krajský soud nemohl odborně posoudit danou věc i přesto, že se jedná z hlediska stavebního o zcela jednoduchou záležitost a skutkový stav byl správními orgány objektivně zjištěn, mohl ve smyslu ust. § 77 s. ř. s. doplnit dokazování. Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že krajský soud nedostatečně odůvodnil nutnost zásadně doplnit dokazování, není možné posoudit důvodnost této námitky. Obecně však lze souhlasit se stěžovatelem, že pokud by skutkový stav nevyžadoval zásadní doplnění dokazování, platí, že citované ustanovení zakládá nejenom pravomoc soudu dokazováním upřesnit, jaký byl skutkový stav, ze kterého správní orgán ve svém rozhodnutí vycházel, ale také pravomoc dalšími důkazy provedenými a hodnocenými nad tento rámec zjistit nový skutkový stav jako podklad pro rozhodování soudu v rámci plné jurisdikce. Přitom soud zváží rozsah doplňování dokazování tak, aby nenahrazoval činnost správního orgánu (viz rozsudek č. j. 5 Afs 147/2004 - 89, ze dne 28. 4. 2005, publikovaný pod č. 618/2005 Sb.NSS).

Namítal-li stěžovatel, že ho krajský soud nadbytečně zavázal doplnit dokazování znaleckým posudkem, takový právní názor krajský soud nevyslovil, neboť pouze uvedl, že zpracování znaleckého posudku považuje za nejvhodnější řešení. Tato námitka stěžovatele je tedy nedůvodná. Nejvyšší správní soud v této souvislosti upozorňuje, že předloží-li účastník řízení posudek, jedná se o listinný důkaz, s jehož obsahem, a zejména závěry, se musí správní orgán vypořádat, a to tak, že vyloží, v čem konkrétně neodpovídají závěry posudku zásadám logiky, odborným poznatkům, požadavkům stanoveným právními předpisy či například v čem konkrétně vychází posudek z nepřesného zjištění skutkových okolností.

Ze všech shora uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost je důvodná, a proto napadený rozsudek krajského soudu podle ust. § 110 odst. 1 věta první s. ř. s. zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Ve věci rozhodl v souladu s § 109 odst. 1 s. ř. s., podle něhož rozhoduje Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti zpravidla bez jednání, když neshledal důvody pro jeho nařízení.

Zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, je tento vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v rozhodnutí o věci samé (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. října 2009

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu